

November 2. a Baptista Nők Világimanapja

BVSZ köszöntő: „Kelj fel, tündökölj!”

– A következő öt évben ezzel a témával foglalkozunk –

(Folytatás a 8-9. oldalon)

A világ baptista nőtestvérei újból találkozhatnak imádság által a Baptista Nők Világimanapján. Ezen a különleges napon együtt lehetünk imádkozni és adakozni, és e nap segít minket odafigyelni a világ különféle tájain élő nőtestvéreinkre. Akárhon is élnek nőtestvéreink, Isten jelenlétének világossága világít a szolgálatukon keresztül. ● Az Úr arra szólít fel bennünket, hogy keljünk fel és világítsunk. Az elkövetkezendő öt évben ezzel a témával fogunk foglalkozni. Az Úr Jézus a világ világossága. Ez a világosság ragyoghat általunk is, ha Istennek és embertársainknak szolgálunk. ● Imádságom, hogy ez az összejövetel áldást hozzon az életünkbe, érezzük a világ különböző helyein élő nőtestvéreinkkel való közösséget, és felkelvén világítsunk az Úr világosságával. ● **RAQUEL CONTRERAS**, a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke 2010-2015 között.

Ha felkelünk, az Úr dicsősége világít általunk

Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége (Ézs 60,1)

A 2015-ös évtől a Baptista Nők Világimanapja új sorozatot kezd. A sorozat témája: Kelj fel, tündökölj! Az elkövetkező öt évben megtanuljuk: ha felkelünk és az Úr szolgálatába állunk, Ő fog világítani általunk – a közösségben, egységben, igazságban, és a szolgálatban.

2000-ben az Egyesült Nemzetek Szervezete célul tűzte ki 2015-ig megvalósítani az ún. „*millenniumi fejlesztési célokat*” a világ országaiban. Meddig jutottunk ezeknek megvalósításában?

Sok országban jelentősen csökkent a gyermekhalálozás aránya, de Afriká-

ban még mindig magas, az erőfeszítések ellenére. Fontos, hogy az asszonyok szülés előtt és a szülés ideje alatt szakértett gondozásban részesüljenek.

Történt némi javulás az írástudatlanság felszámolásában. De a világon élő 774 millió írástudatlan felnőtt kétharmada nő. (Folytat a 8. oldalon)

Hírfotók

A kémeri imaházmegnyitó két jeles momentum

● A szalagvágás előtt felhangzott a Hálaadó ének és hálaadó imák (bal oldali fotó, a mikrofonnál János Imre, a gyülekezet korábbi előjárója).

● Az új imaház felajánlásakor imádkozott: Szilágyi József gyűl. vén (a lenti fotón jobbról a 2.), id. Vad Sándor (a jobb szélén), Szabó M. István (jobbról a 3.) és Szabó Lajos titkár, építésvezető.

A szószék előtt Pardi Félix (jobbról), Király Tibor és János Csaba.

Megnyilt Kémeren az új imaház

„Nyissatok meg nekem az igazság kapuit” – az alkalomhoz illő *Hálaadó ének*, a 118. Zsoltár 19-29. verseit olvasta fel pontban kilenc órakor Király Tibor ügykezelő lelkipásztor, majd János Imre korábbi előjáró és Nagy István missziómunkás, Kémer szülötte, hálaadó imádsága után – együtt Pardi Félix szövetségi elnökkel – elvágta a főbejárat előtt kifeszített fehér szalagot. A feltárult ajtón az elsők között belépő Szilágyi József gyülekezeti vén a gyülekezet Bibliáját hozta, és azt a szószékre helyezte.

„Szemed éjjel-nappal figyeljen e házra, e helyre” – a kezdő áhítaton a templomszentelési ígéből, a 2Krón 6:17-21-et Gergely Pál sámsoni-bályoki lelkipásztor olvasta. Imádkozásra legelőször Dobozi Zoltán kémeri előjáró buzdított: nagyon várták ezt a napot, mondotta, habár számos munka még csak azelőtt héten került elvégzésre, de vágyták azt, hogy Isten háza legyen a legszebb. Boros Róbert temesvári lelkipásztor Kémeren kezdte a lelki szolgálatot ‘98-ban, és most az imaóra második buzdításában a helybelieket arra kérte, hozzák az Úr Jézust szívükben már otthonról, és akkor itt lesz Isten ebben a hajlékban. És ami neki tetszik, itt mindig az történjék, ajánlotta a közös ima fő témájának Gergely Pál ny. lp., a néhai Gergely Pálnak, a kémeri gyülekezet ébredés-kori előjárójának leszármazottja.

Az első igehirdetés alapját a 2Krón 6:1-10 képezte. Pardi Félix zilahi lp. jókívánságát három pontba foglalta:

1) nem tudunk mi a végtelen Istennek olyan hajlékot építeni, amelyben ő lakozást venne, mégis Isten megjelenhet egy ilyen helyen, legyen tehát ez egy találkozási hely az élő Istennel –

az ígén és az ő Lelkén keresztül;
2) Salamon beszédének nagy része dicséret és hálaadás – minden dicséret, dicsőség az Istené, bármit is tettünk, ő munkálkodott általunk;
3) ha nehéz idők is jönnek, szeressük szenvedélyesen Isten házáat, éljünk

szent életet és minden szolgálat

szívből fakadjon.

Miért kellett építkezniük? – Szabó Lajos gyülekezeti titkár, építésvezető beszámolójában feltárta, hogy a régi imaházon a ‘70-es években átfogó felújítást végeztek, de rövid időn belül újra omladozott a vakolat, a vizesedés jelei az ablakok tetejéig látszottak. 2005 márciusában megvásárolták a szomszédos Gergely tv-ék házáat, április 17-én a gyülekezet egyöntetűen megszavazta az építkezés elindítását. 2006 szeptemberében kezdték a földmunkálatokat, november 5-én volt a alapkövetétel. A tagok évente nyolcszáz és ezer munkanapot dolgoztak önkéntesen, így is a költségek meghaladják a másfélmillió lejt. Ennek kétharmadát a helyi gyülekezet adta, a többi pedig gyülekezetek, testvérek, barátok, cégek ajándékoztak, amiért ők nagyon hálásak.

(Folytatás az 5. oldalon)

Az udvar utcafronti jobb sarkában, a régi imaház helyén emlékoszlop áll, ezzel a feliratos márványtáblával.

Hálaadó gondolatok

„Mutass nekem egy hálátlan, de mégis boldog embert!” (Z. Ziglar)

A hogy megérkezik az őszi, gyülekezeteinkben sok helyen hálaadó vasárnapokat tartunk. Érdemes elgondolkodni azon, hogy mit köszönünk meg Istennek.

A hála: válasz az Isten cselekvésére. Aki látja cselekedni Istent, az hálás. Van olyan bűn, ami ebben megakadályoz. Ez a gőg, az önteltség. A gőgös ember azt gondolja, mindent a két keze teremtett elő, mindenért ő dolgozott meg. Ezért magát ünnepli szívében, nem Istennek ad hálát. Késérő az ilyen ember élete, mert ahogy szétnéz környezetében, mindig lát olyan személyeket, akiknek több van, jobban érvényesülnek, több dolgot forgatnak, mint ami neki van, ezért aztán nagyon bánatossá is válhat. Az ilyen embernek semmi sem elég, állandó hajszában van és a bizonyítás kényszere nyomasztja.

Ezzel szemben a hálás ember tudja, hogy amije van, Istentől kapta. Ő adott erőt, egészséget, életörömet. Számba veszi azt, ami neki van és azért hálás, nem a másét kívánja.

Az istenfélelmünket a hálaadással lehet lemérni. Amennyiben a hála jellemző a lelkületünkre, imáinkra, akkor ez azt is mutatja, hogy Isten kezéből fogadjuk az életet és a javakat is. Nemcsak szavakban kell ezt elmondanunk, hanem dicsérje egész lényünk Istent!

Dávid a zsoltárban saját magát buzdítja: „Áldjad lelkem az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét. Áldjad lelkem az Urat és ne feledd el, mennyi jót tett veled!” (Zsolt 103:1-2). Erre buzdítom én is a testvéreket, fogalmazzuk meg a hálánkat és mondjuk ki az Úr előtt a gyülekezetben.

- Köszönjük meg, ha még élnek a szüleink és velünk lehetnek.
- Köszönjük meg gyermekeinket, akikkel együtt szolgálhatunk Istennek.
- Köszönjük meg, hogy az aszályos idő ellenére van kenyér, és lesz kenyér, mert Isten gondoskodik.
- Köszönjük meg, hogy békességben lehetünk, nem üldöznek a hitünkért.
- Köszönjük meg, hogy a tiszta ige hangzik gyülekezeteinkben.

● Köszönjük meg az Isten színe előtt megkötött házasságokat.

● Köszönjük meg az újszülötteket, akikkel Isten megajándékozott.

● Köszönjük meg az új megtérőket.

● Köszönjük meg, ha növekedhettünk az elmúlt időben, a jó gyülekezeti és közösségi alkalmakat.

● Köszönjük meg, hogy vannak teherbíró emberek a közösségünkben, hála az időkért is.

A sort lehet még folytatni, Isten Lelke legyen ebben segítségül nekünk!

„Az Isten iránti szeretet akkor tiszta, ha az öröm és a szenvedés egyenlő hálára indít” (Simone Weil).

Tudom, sok helyen hálaoltárokat fogunk készíteni, ami nagyon szép látványt nyújt. Gondoljunk arra is, hogy nekünk is oda kell kerülni. Szánjuk oda magunkat újra Istennek!

(Cikkírónk a szövetség missziói alelnöke.)

BUDAI LAJOS DÁNIEL *lp.*,
Székelyudvarhely

ORSZÁGOS CÉLGYŰJTÉS

A hálaadó napokon, a szövetség vezetőségének ajánlásával, a **HADADNÁDASDI** gyülekezet részére tartunk gyűjtést.

A régi épület elég rossz állapotba jutott és szűkös is volt. 2013 márciusában kezdődött el a munka.

Az imaház szinte teljesen újjáépült (két fal maradt meg a régeből) és kibővült – a gyülekezet tagjainak adományából és kétkézi munkája által. Atyámfiai erejük felett vállaltak munkát, Istenbe vetett bizalommal.

Ebben az időszakban, amikor mindenki hálát ad az Istentől kapott áldásokért, örömmel vesszük, ha a testvérekrőlünk is megemlékeznek, részt vállalva terheink hordozásában.

FAZAKAS GYÖRGY *lp.*, Hadadnádasd

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

„Áldjad én lelkem az Urat és el ne feledkezzél semmi jótéteményéről!” (Zsolt 103,2).

Szeretettel köszöntjük szövetségünk gyülekezeteit az Úr Jézus Krisztus nevében! Köszönjük a testvéreknek azt az 50.300 Ron adományt, amit a **Domokos-i imaházépítés** számára küldtek. Hálásak vagyunk, hogy saját szükségletei mellett ránk is gondoltak. Bátorító számunkra a jókedvű adakozásban megnyilvánuló szeretetük. Kívánjuk Isten kegyelmét az életükre, sokszorosan tapasztalják meg Urunk áldását, lelkiekben és anyagiakban. *Testvéri szeretettel a szamosújvári körzet nevében:* **KISS LEHEL** és **KIS-JUHÁSZ VILMOS lp.**

Nagyvárad-Belváros 4 000 lej, Kalotaszentkirály 1000, Szatmárnémeti 3000, Nagyvárad-Belváros 2350, Kolozsvár 1521, Ürmös 133, Kisnyégerfalva 200, Kiskapus 1000, Szilágysámson 600, Bályok 800, Hadadnádasd 1300, Biharszentjános 800, Hegyközsáldobágy 500, Várasfenes 1000, Szalárd 1500, Érmihályfalva 1000, Beszterce 150, Magyarlóna 1200, Szilágyperecsen 3000, Szilágysomlyó 700, Bihar 1650, Nagyvárad-Rogériusz 1000, Torda és Aranyosegerbegy 650, Arad-Belváros 1810, Zilah 2500, Paptamási 1900, Goroszló 500, Szilágyballa 2000, Panit 984, Nagyenyed 80, Körtvélyfája 272, Szilágynagyfalu 2200, Selymesilosva 350, Szamosújvár 500, Ipp 700, Berettyószéplak 500, Kraszna 4350, Nagybánya 1600, Tótós Zsigmond Nagyfalva 500, Tótós Berta Nagyfalva 500.

Találkozó és jubileum Magyarlónán

„Hatalmasan cselekedett velünk az Úr, azért örvendezünk”

Isten kegyelméből kettős ünnepre került sor Magyarlónán. Augusztus 8-án a gyülekezetből elszármazottakkal találkozhattak a helybeli atyafiak. Főleg azok jöttek haza – körülbelül ötvenen, közülük 36-an külföldről –, akik az '70-es évektől kezdve kerültek el Amerikába, Magyarországra, Ausztriába vagy Erdély más vidékeire. A természet templomában voltunk együtt, igével Péter István lp. (Békés, Mo.) szolgált. A családi, lélekerősítő alkalmon megtudhattuk, hogy ki honnan érkezett „haza”; beszélgettünk a múlt áldásairól, a példás elődökről és a helyes értékrendről. Köszönet azon testvéreknek, akik gondoskodtak a finom ebédről és vacsoráról, az Úr áldja és erősítse mindnyájukat.

Vasárnap, augusztus 9-én is különleges alkalmunk volt, ekkor ünnepeltük a magyarlónai gyülekezet fennállásának 120. éves jubileumát. E kedves ünnepélyen nem csak azok társultak a gyülekezethez az Isten dicséretében, akik Lónáról elszármaztak, hanem számos környékbeli gyülekezet tagja is. A hálaadó imaórát ifj. Péter Gáspár (Szigetcsép) és Székely István (Lóna) vezette az 5Móz 8,2 és a Zsolt 118,24 alapján. Hálát adtunk az Úrnak, hogy megtartotta a gyülekezetet a próbák között és megőrizte bennünket szakadásoktól is.

Az istentiszteleten Péter István, Máté Miklós és Borzási Pál lelkipásztorok szolgáltak. Péter István tv. az 5Móz 8,2-7 alapján emlékezésre buzdított bennünket: a helyes útirányt mutató ígére, az életünket minden

jóval betöltő Istenre és a mennyei elhívás jutalmára. Ezt követően alkalmi versek, dicsőítő énekek és építő zsoltárok hangzottak el az atyafiak és a fiatalok részéről. Hálásak vagyunk a gyülekezet énekkarának építő szolgálatáért is, amely szép énekekkel dicsérte az Istent és szolgált a gyülekezet építésére.

Ezt követően Borzási Pál, a gyülekezet lelkipásztora olvasott részleteket a gyülekezet krónikájából. Végül Máté Miklós nyugalmazott, egykor lónai lelkipásztor hirdette az ígét Ézs 46,3-4.8-13 alapján. Visszaemlékeztünk az útra, amelyen hordozott bennünket az Úr immár 120 esztendeje, és hálát adtunk Istennek életünkben és gyülekezetünkben végzett munkájáért. Megemlékeztünk elődeinkről is, akik által vettük a hitet, és akiknek szeretnénk követni nyomdokaikat.

Az ebédszünetben öröm volt találkozni, beszélgetni az atyafiakkal

az Úr jelenlétében. Később a fúvóskar hangja is felcsendült és hívogatott a délutáni összejövetelre.

Az istentiszteleten Kis-Juhász Vilmos (Kolozsvár) és Rajna Ottó (Torda) lelkipásztorok hirdették az ígét, akik 2005 és 2010 között ügyintézőként szolgáltak nálunk. Kis-Juhász Vilmos tv. a 125. Zsoltár alapján szólt, azt követően bizonyosságtételek, énekszólók és szavatok hangzottak el mind a vendégek, mind a helybeli testvérek, gyerekek és fiatalok részéről. A befejező igehirdetésben Rajna Ottó tv. a Kol 1,11-14 alapján hangsúlyozta az Isten ígéje által történő megerősödés szükségességét.

Az Úr áldja és tartsa meg a gyülekezetet továbbra is, hogy majd a Bárány jelenlétében, tökéletes körülmények között, együtt ünnepelhesünk elődeinkkel és utódainkkal. Mindenért az Úré legyen a dicsőség.

ALBERT IMRE, Magyarlóna

Megnyilt Kémeren az új imaház (Folytatás a 2. oldalról)

Az énekkar a főbejáratától jobbra, a 4-5. körökben foglal helyet; a karvezetésben és az orgonánál a Szabó fivérek, András és István szolgált.

Hálaadás és az új imaház felajánlása az Úrnak

Kiváltság és nagy kegyelem, mondotta Király Tibor programvezető lp., hogy ugyanaz a négy testvér: Szilágyi József, id. Vad Sándor, Szabó M. István és Szabó Lajos adhat most hálát a szép eredmény láttán, akik kilenc évvel ezelőtt, a fundamentum kiásása után, a puszta földön állva kérték Isten segítségét és oltalmát (2006. okt. 8-án).

„Most már az én szemem nyitva lesz, és fülem figyelni fog e helyen a könyörgésekre. Azért kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, hogy nevem örökké ott legyen, és ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor.” A 2Krn 7:15-16-tal nyitotta meg Király Tibor lp. a köszöntések sorát. Őt követte Borzási Bálint a testvérgyülekezet részéről, Seres Dénes parlamenti képviselő és Szilágy megyei RMDSZ-elnök, Szabó Levente Kémer község polgármestere, Elekes Sámuel zilahi gyülekezeti vén, Goron Petru tervezőmérnök, Pap László a helybeli román ajkú pünkösdi gyülekezetből és Borzási István szilágyperecseni lelkipásztor. A délelőtti istentisztelet befejezéseként, az Ézs 56:6-7 alapján János Csaba nagybányai lelkipásztor, a szövetség kommunikációs alelnöke hirdetett ígét, *Legyen ez a hajlék az imádság háza!* címmel.

Délután négy órától folytatódott az ünnepély. *Ki legyen jelen az istentiszteleten?* kérdéssel kezdte igehirdetését Borzási Pál magyarlónai lelkipásztor, szövetségi főtítkárs és az 1Kor 14:23-25 szerint sorban választ adva hangsúlyozta: az egész gyülekezet, tehát még problémák esetén sem az a megoldás, hogy távolmaradnak; kívülállók is jelen lehetnek: az „avatatlanok vagy hitetlenek”; ezért hívogassanak és fogadják az ígére éhezőket, akik bűnbánatra jutva mondassák: „bizonynal Isten lakik köztetek”.

Az új imaházukat megnyitó kémeri közösséget köszöntötte Szekrényes Pál szilágysomlyói ny. lp., Weisz Csaba tv. Balatonszemesről, Papp Jonathán péceli teológiai hallgató, Borzási Árpád lecsméri előljáró, Gergely András, Dr. Buzle Dániel és felesége Klára Nagyváradról, Pardi

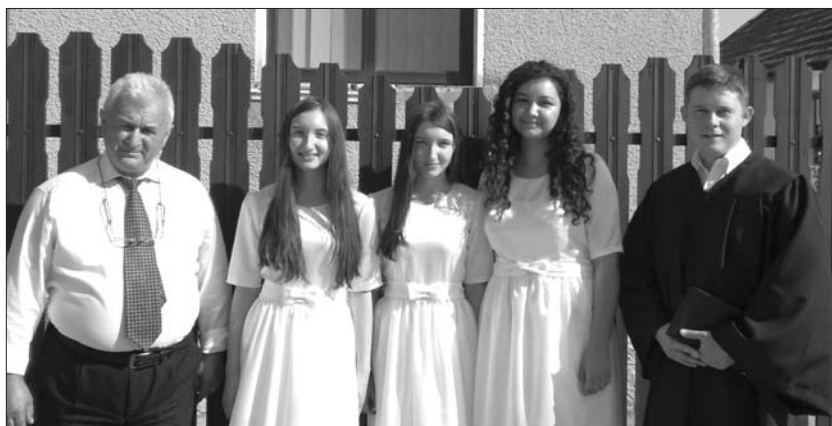
Félicsné Matild Zilahról, Nagy F. István érszakácsi missziómunkás, Szilágyi József kémeri gyülekezeti vén; verset mondott Vad Johanna, Bereczki Józsefné és Vad Kamilla. Gergely Istvánnak, a New York-i gyülekezet lelkipásztornak és az Észak-Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége elnökének levelét Pardi Félix tv. olvasta fel.

„A ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma” – a záróigehirdetésben Simon József lp. összefoglalta a nap jelentőségét, az 1Kor 6:19-20-szal arra hívva fel a résztvevőket, hogy tisztítsák meg szívüket, szenteljék Istennek teljesen az életüket. A záróüdvözlöt Király Tibor ügyvezető adta át – a délutáni összejövetel pár perc híján három órás volt, a délelőtti böven három és fél órás –, a vendégeket kedvesen vacsorára is marasztalva. **(Sz. L.)**

Szolgálattevők az ünnepi istentisztelet megkezdése előtti percekben (jobbról balra): Dobozi Zoltán, Gergely Pál, Boros Róbert, Pardi Félix, Király Tibor, Borzási Pál, János Csaba, Nagy F. István, Borzási István és Szekrényes Pál.

Ágya – Örömnepünk volt augusztus 9-én az ágyai gyülekezetben, ugyanis imáink meghallgatásaként újszövetségi, hitvalló bemerítést tarthattunk. Dávid Júlia, Dávid Alexandra és Muszonyi Edina bizonytságot tettek arról, hogy bár hívő családban nőttek fel, még sem volt személyes kapcsolatuk Jézus Krisztussal, de világosan meghallották a hívást és átadták az életüket, békességük lett Istennel és polgárjoguk a mennyben. A bemerítést János Levente helybeli lelkipásztor végezte. Isten ígését a Kol 2:8-15 alapján Balla Frigyes testvér hirdette, aki egész napos vendégünk volt. Isten áldását kívánjuk az új tagok életére! *(János Tünde)*

Homoródszentmárton – Bemérítési ünnepélyt húsvét második napján tartottunk, Soós Erzsébet merítkezett alá Homoródalmásról és Pál Szilamér Homoródszentmártonból. Id. Máté Zoltán gyülekezeti vén szolgált ígével, majd id. Erdő Endre is bátorította a hallgatókat. Kézrátétellel id. Pál Ervin diakónus és Budai Lajos körzeti lelkipásztor imádkozott az új tagokért. A vendégek a kultúrotthonban ebédelték a helybeli testvérekkel, jó közösség alakult ki, áldott alkalmunk volt. Az Úr neve legyen áldott mindenért. *(B.L.)*

Székelyudvarhely – Öröm napja volt a székelyudvarhelyi gyülekezetnek június utolsó vasárnapja. Három személy pecsételte meg hitét a bemerítkezésben: Lőrincz Előd, Lőrincz Tünde, Lackovics Ildikó. Isten ígését Budai Lajos helyi lelkipásztor hirdette a Mt 28:18-21 alapján, majd id. Erdő Endre szólt a gyülekezethez. A Szentlélek munkájáért id. Máté Zoltán, id. Erdő Endre és a helyi lelkipásztor imádkozott, majd közös ebéd következett. Délután Ferenczi Lajos missziómunkás hirdette az ígét. Felemelő alkalmaink voltak ezen a napon is, mindenért Istené legyen a dicsőség. *(B.L.)*

Szalárd – Nagy örömben volt részünk augusztus 30-án délelőtt, amikor hét fehérruhás tett bizonytságot a Jézus Krisztusba vetett hitéről. A zsúfolásig megtelt imaházban Istenünk életadó beszédét a Jel 20:12 alapján Giorgiov Adrián tv., a nagyváradi-belvárosi gyülekezet lelkipásztora hirdette, szolgált a helyi énekkar és a fehérruhások bizonytságtételekkel. A bemerítést Kovács Gyula ügyvezető lelkipásztor végezte. Mindenért az Úr legyen a hála és dicsőség! A képen látható balról-jobbra: id. Elek Béla gyűl. elölj., Székely Attila, Elek Katalin, Kovács Gyula, Nagy Krisztina, Mierlűt Híri Boglárka, Gergely Mihály Márk, Fekete Denisa, Dezső Matild és Giorgiov Adrián. *(Kelemen Sándor Tomi)*

Felvételi a kolozsvári bibliaiskolába

A kolozsvári bibliaiskola ismét felvételit hirdet mindazok számára, akik krisztusi jellemre, szolgálatra, valamint elmélyült bibliaismeretre vágnak.

Tantárgyaink lesznek: Ószövetségi és Újszövetségi bevezető, Rendszeres Teológia, Keresztén élet, a Róma/Galata levelek tanulmányozása, Imádság és formálódás a szolgálatra, Zsoltárok könyve, Egyháztörténelem, Istentiszteleten kívüli szolgálatok, Bizonyoságtétel és evangélizálás, Lelkigondozás, Apologetika, Hogyan tanulmányozd és tanítsd a Bibliát.

A képzés 2 éves, októbertől-júniusig két szombatot igényel havonta.

Várjuk mindazokat, akik szereténe lelkileg, valamint a szolgálatokban fejlődni, megerősödni.

A felvételi október közepén lesz megtartva, a jelentkezők függvényében.

A felvételi egy bibliaismereti kérdésből (írásbeli) valamint interjúból áll.

A jelentkezők bizonyoságtételüket (mely tartalmazza megtérésüket) és a lelkipásztoruk ajánlását kell eljuttassák az alábbi két email-cím egyikére: borzasipal@yahoo.com és kjvilmos@gmail.com.

Az érdeklődőknek részletes információkkal szolgálunk a 0723 615 266, vagy 0735 500 280 telefonszámokon. Szeretettel várjuk a jelentkezőket!

NAGYVÁRAD MISSZIÓKERÜLET

III. Baptista Kórustalálkozó

„Énekeljétek az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását minden nap!” (Zsolt 96:2)

A nagyvárad missziókerület szervezésében október 17-én, 14 órai kezdettel megrendezésre kerül (nem csak kerületünkhöz tartozó) gyülekezeteink énekkarainak III. Kórustalálkozója.

A rendezvénynek a Nagyvárad Emanuel Egyetem kápolnája ad otthont (Nufáruui út 87.).

A találkozó zenei szervezője dr. Garai Zsolt orgonaművész testvérünk. További segítők: Bokor Barnabás, Székely András és Mike József karmesterek. Várjuk szeretettel az énekkarok, ifjúsági kórusok és zenei együttesek regisztrálását **október 12-ig!**

Jelentkezés: Székely András - Tel: 721.479.946;

E-mail: szekely.andras@yahoo.com

A szervezők nevében:

Szabó László lp., misszker. titkár

Temesvár – Június 28-án örömmel adtunk hálát Istennek a három fiatal hitvallóért, akik fehér ruhában álltak a népes gyülekezet előtt, hogy alámerítkezzenek Jézus parancsára. Miután elmondták megtérésük történetét és vallást tettek hitükről, a gyülekezet pásztorja bemeztette őket. Az ígét Simon József nagyvárad lelkipásztor hirdette a Mt 3:13-17 alapján Jézus megkeresztelkedéséről, aki példát adott, nekünk pedig így illik minden igazságot betöltenünk. Kívánjuk, hogy új testvéreink éljenek győzelmes hívő életet a Szentlélek által. A képen Simon József lp., Szilágyi Bea, Boncidai Mónika, Boros Viktória és Boros Róbert lp. látható. **(B.R.)**

Kettős ünnep Szilágyerkeden – Július 19-én, vasárnap délelőtt bemeztést, délután aratási ünnepélyt tartottunk. A nagy meleg ellenére sokan eljöttek a fehér ruhásokkal ünnepelni, rokonok, ismerősök, mind a faluból, mind a szomszédos településekről. A keresztség vizében öten tettek bizonyoságot hitükről: négy lány és egy fiú. „A lelki szomjúság”-ról Szűcs Sándor szatmári lelkipásztor prédikált, az 1Móz 26:17-22 igeszakasz alapján. A bemeztést Bándi Sándor helybeli lelkipásztor végezte. Istenünk áldása, megtartó hatalma kísérvje a fehér ruhások életét! A képen balról jobbra Csáki Balázs és Gál Bálint diakónusok, Gál Obed, Tóth Bettina, Gál Szidónia, Tóth Kinga, Tóth Diána fehér ruhások, valamint Szűcs Sándor és Bándi Sándor lelkipásztorok láthatóak. Délután, az aratási ünnepélyen hálánkat fejeztük ki Istennek a testi és a lelki kenyérért. Igével ugyancsak Szűcs Sándor lp. szolgált a 3Móz 23:9-14 alapján. Velünk ünnepelt a szatmári gyülekezet ifjúsága: énekekkel, bizonyoságtételekkel, költeményekkel magasztalták az aratás Urát. Istené legyen a dicsőség az egész nap áldásaiért! „Áldott az Úr! Napról-napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk” (Zsolt 68:20). **(Csáki Emőke)**

A 2015-ös imanapi programot a Baptista Világszövetség női osztályának vezetői állították össze. A Baptista Világszövetséghez 238 baptista nőszövetség tartozik 138 országból. A hét kontinentális tagszövetség a következő térségeket foglalja magába: Afrika, Ausztrália és Csendes-óceáni szigetek, Ázsia, Karib-tengeri szigetek, Európa, Észak-Amerika, Latin-Amerika. Az idei imanapi gyűjtésünkkel többek között a következő projekteket támogatjuk ● Bethania alapítvány, Moldova köztársaság – árva gyerekek és idősek támogatása ● Pápua Új-Guinea – AIDS- és tuberkulózis-betegek segítése ● Afrikai Baptista Nőszövetség – baptista női vezetők képzése, és helyi projektek a szegénység leküzdésére.

BIBLIATANULMÁNY

„A zsinagógából eltávozva elment Simon házába. Simon anyósát pedig magas láz gyötörte, és szóltak az érdekében Jézusnak. Jézus ekkor fölébe hajolva ráparancsolt a lázra, mire a láz elhagyta az asszonyt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik” (Lk 4,38-39).

Az Úr Jézus földi szolgálatának egyik legszebb része, ahogyan az asszonyokhoz viszonyult. Kedves, szívélyes volt feléjük, de mindenekelőtt tiszteletteljes.

Ebben a történetben is láthatjuk az Úr viselkedését, amely annyira más volt, mint a korabeli embereké. Jézus nem csupán magyarázta az Isten országának igazságait, de cselekedetei által be is mutatta azokat.

Azon a szombati napon, miután Jézus a kapernaumi zsinagógában tanított és betegeket gyógyított, Péter elhívta őt és társait a házába pihenni. Mikor megérkeztek, azonnal megtudták, hogy Péter anyósa beteg.

Péter anyósa valószínűleg egy idősebb özvegyasszony lehetett, akit a családja nagyon szeretett. Abban az időben lázasnak lenni nagyon súlyos betegség volt, az akkoriban haszná-

latos egyszerű gyógyszerek miatt – akár halállal is végződhetett. Lukács szerint, aki orvos volt, az asszonyt: „magas láz gyötörte”; a Mt 8,14 szerint ágyban feküdt.

Az Úr Jézus, ahogy értesült a helyzetről, félretette a társadalmi szokásokat és azonnal hozzálépett – ami abban az időben nem volt szokás. A Mt 8,15 szerint meg is érintette a kezét. Ezáltal is megmutatta a gondoskodását az asszony felé, akit a betegsége óta nem érintettek a szeretői. Amikor az asszony megérezte Jézus érintését, megérthette ki ő valójában: maga a szeretet Istene.

Jézus a hatalom Istene is: nemcsak odament az ágyához és megérintette, hanem ráparancsolt a lázra, és az azonnal elhagyta őt. Ebben mutatkozott meg Jézus természetfeletti ereje. Nincs olyan hatalom, amin ne tudna uralkodni. Ezért ha őszinte hittel jövőnk változtatni. A csoda nem cél önmagában, hanem eszköz, amely által Isten bemutatja kegyelmét.

Ez a történet azonban nem fejeződik be Péter anyósának meggyógyulásával, hanem így folytatódik: „ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik”.

Isten szolgálatra hív bennünket

Ez az asszony néhány perccel azelőtt még az ágyban feküdt betegen, de a Mester szavára felkel és szolgál nekik. Maradhatott volna ágyban még egy ideig, és mindenki megértette volna ezt, de hálából azonnal felkelt és szolgált.

Mi is örömmel és hálával szolgálhatjuk Istent, azért amit Ő tett velünk. Azután szolgálhatunk mások felé is, mint akik Istennek szolgálunk ezáltal. Jézus így mondja a Mt 25,40 versben: „Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg”.

Szolgálatunk által világíthatunk mások felé. Az Úr Jézus mondja: „Ti vagytok a világ világossága. Nem rejtethető el a hegyen épült város. A lámpást sem azért gyújtják meg, hogy a véka alá, hanem hogy a lámpatartóra tegyék, és akkor világít mindenkinek a házában. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,14-16).

Tehát kelj fel, világíts... és szolgálj!

RAQUEL CONTRERAS,

a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke 2010-2015 között

(Folytatás a címlapról)

A statisztikák szerint a nők elleni erőszak általános jelenség: világszerte a nőket családon kívül és családon belül is bántalmazzák.

A gyenge infrastruktúra, rossz lakásviszonyok, természeti csapások jobban érintik a fejletlen országokban élő nőket, mint férfiakat. A Fekete-Afrika vidéki lakásainak több mint fele, és a városi lakások egynegyede nem rendelkezik könnyen hozzáférhető ivóvízzel.

Meddig jutottunk el? A Szentírás arra buzdít, hogy keljünk fel, és engedjük, hogy Jézus Krisztus – a mi világosságunk – látható legyen a szolgálatunk által.

PATSY DAVIS,

a Baptista Világszövetség női osztályának ügyvezető igazgatója

Afrika

– Imádkozzunk az ebola betegség fel-számolásáért Nyugat-Afrikában;
 – az afrikai felsőfokú végzősökért, akiknek nincs állásuk;
 – politikai stabilitásért Közép-afrikai Köztársaságban, Szudánban, Maliban, Kongói Demokratikus Köztársaságban és Bissau-Guineában;
 – a Boko Haram felkelés áldozataiért Észak-Nigériában és más nyugat-afrikai országokban;
 – hogy az afrikai baptista vezetők bölcsen használják fel a rendelkezésükre álló szűkös anyagi forrásokat;
 – a magas vérnyomás, szélütés, cukorbetegség, rákbetegség, AIDS, tuberkulózis, malária és más betegségekben szenvedőkért.

Ázsia

– Imádkozzunk egységért az indonéziai baptista gyülekezetek között, akik a 2017. évi Ázsiai Csendes-óceáni térségi Baptista Kongresszus, és a 2018. évi Ázsiai Baptista Női Konferencia szervezésére készülnek;
 – hogy a nőtestvérek tehessenek bizonyosságot a pakisztáni nép felé, akár a természeti csapások ideje alatt is;
 – a hongkongi gyülekezetekért, hogy bátran hirdessék a Jézus Krisztus általi békességet, amely független a politikai berendezkedéstől;
 – hogy a Srí Lanka-i baptista nőtestvérek hűségesen hirdessék az Úr Jézust minden korosztálynak;
 – a japán keresztyénekért, hogy megtalálják miként hirdessék Jézus Krisztust honfitársainknak a természeti csapások idején.
 – Adjunk hálát az új gyülekezetekért, amelyek növekednek és fejlődnek azokon a területeken, amelyeket 2013-ban a Haiyan tájfun oly nagy mértékben sújtott.

Karib-tengeri szigetek

– Imádkozzunk jobban odaszánt lelki munkásokért, akik nagy dolgokat cselekszenek az Úrért;
 – hogy a Szentlélek adjon a reményvesztetteknek új erőt az Úr szolgálatára a Karib-térségben;
 – a szexrabszolgaként fogvatartott nők szabadulásáért;
 – hogy az Úr állítsa meg a Karib-térségben terjedő betegségeket;
 – hogy a Karib-szigetek női vezetői betöltsék az Úrtól kapott hivatásukat;
 – hogy a családokban növekedjen az erkölcsi színvonal, és a fiatalok teljesen szánják oda életüket az Úrnak.

Európa

– Imádkozzunk az értelmetlen háborúskodás megszűnéséért, és hogy a politikai, gazdasági, társadalmi kérdéseket tárgyalások útján oldják meg;
 – hogy az európai nőket az Úr használja békekövetekként az országukban és családjukban;
 – a családokért, különösen azért hogy a fiatal fiúk és lányok mélyebb értékeket keressenek, mint az anyagi javak megszerzése;
 – hogy az Úr adjon az európai nőtestvéreknek látást, hogy a modern kor kihívásai között hogyan építsenek közösséget a nők között a gyülekezetekben;
 – a nőkért, akik olyan országokban élnek, ahol nincs béke, szegénység van, nincsenek munkahelyek, nincs remény a jövőre nézve a gyermekek és fiatalok számára;
 – hogy a nőtestvérek erősödjenek meg az Úrban, és kitartóan szolgáljanak embertársaik és lelki testvéreik felé.

Latin-Amerika

– Imádkozzunk a latin-amerikai baptista nőszövetségek vezetőiért, hogy munkájukkal szorgalmazzák a nőtestvérek szolgálatát;
 – a fiatalok missziós nevelésének megújulásáért, hogy több fiatal bekapcsolódjon gyülekezeti munkába;
 – hogy a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség továbbra is támogassa az evangélizációs és missziós munkát a kontinensen;
 – a latin-amerikai baptisták által rendezett vezetői konferenciáért, amely 2016. szeptember 1–4. között lesz megtartva;
 – a szegénység, írástudatlanság, éhség megszűnéséért munkálkodó baptista nőtestvérekért, és azoknak a lelki szükségieiért, akik felé szolgálnak.
 – Adjunk hálát a Latin-amerikai Baptista Nőszövetség 60 éve tartó szolgálatáért, és imádkozzunk, hogy folytassák a szolgálatukat.

Észak-Amerika

– Imádkozzunk, hogy az észak-amerikai nőtestvérek kitartóak legyenek az imádságban, és gyakorlatban is támogassák az Úr Jézus nevéért szenvedőket;
 – hogy a nőtestvérek és gyülekezetek krisztusi szeretetet mutassanak az Észak-Amerikába érkező menekültek és bevándorlók felé;
 – hogy az észak-amerikaiak bölcsen bánjanak a rendelkezésükre álló bősé-

ges anyagi javakkal, és bőven adakozzanak a szükségben levők felé;

– azon baptista női szervezetekért amelyeknek egyre kevesebb a taglétszámuk, hogy Istenre figyelve erősödjének meg;
 – a fiatalokért, hogy kitartsanak az Úr követésében a társadalom ellentétes nyomásgyakorlása ellenére;
 – az észak-amerikai baptisták lelki növekedésért, hogy szavakkal és cselekedetekkel hűségesek maradjanak az Úrhoz.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

– Imádkozzunk, hogy az ausztráliai nőtestvérek kitartóan tekintsenek az Úrra, és ébredés legyen az országban;
 – hogy a papua új-guineai baptista nők egységben legyenek az Úrban és munkájuk kiterjedjen az egész országra;
 – hogy az elszigetelt falvakban élő Fidzsi-szigeteki nőtestvéreket az Úr bátorítsa, és elszigeteltségük ellenére hűek maradjanak a hitben;
 – a nyugat-pápuai nőtestvérekért, hogy tartsanak ki a hitben a többségében muzulmán országban;
 – hogy az új-zélandi fiatal baptista nők álljanak be az Úr szolgálatába, együtt munkálkodva a különböző nemzedékekkel;
 – a térség női baptista vezetőiért, hogy összekössék és segítség a különböző szigetekeken élő nőtestvéreket, és imádkozzanak értük.

BIZONYÁGTÉTEL

Megvédeni a lányokat, hogy ne váljanak az emberkereskedelem áldozataivá.

Ilie Coadă lelkipásztor Moldova köztársaságban él. Az egyik legfontosabb szolgálat, amit végez: megvédeni a fiatal lányokat, hogy ne váljanak az emberkereskedelem áldozataivá. Egy otthon nyitott a hátrányos helyzetű lányok számára – a legtöbbjük árvaházakból származik –, ahol lakhatnak és továbbtanulhatnak, és egy másik átmeneti otthon, ahova a városban tanuló lányok mehetnek a szünidők ideje alatt és a hétvégeken.

(Folytatás a 11. oldalon)

Szüntelen kitárom könyörgésemet, hálámat

Októberben tölti 90. életévét **Megyesi József** nyugalmazott lelkipásztor-festőművész, a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagja; aktív, szolgál az igével, rajzol-fest; igyekszem végezni a megkezdett és még befejezetlen munkámat, hogy váratlanul ne érjen a számonkérés napja – mondja az interjúban.

Fotó: Debrenti Kamilla

□ A nyár folyamán gyakran láttuk Megyesi testvért ballagni át a szövetség udvarán, a gyülekezet körépülete felé – úgy tudjuk egy tablón dolgozott. Ezért a szokásos „Hogy tetszik lenni?” kérdés úgy hangzana: a festőecset kezeléséhez biztos még a kéz és jól lát a szem is?

– MEGYESI JÓZSEF: Mennyei Atyám megtartó gondviselését, megmérhetetlen kegyelmét igazolja. Amikor körültekintek, tudomásul kell vennem: nálamnál fiatalabb, buzgóbb testvérek ezt a kort nem érték meg, vagy előrehaladott korukban fizikailag szenvednek, erőtelenek. A festőecset még nem esett ki a kezemből. Isteni kárpótlásnak tekintem, mert a hallóképességem több mint ötven százalékát elvesztettem. De megadatott, hogy szemüveg nélkül rajzoljak, fessek, olvassak (kivéve a nagyon kisbetűs írást). Mindez nem azt jelenti, hogy az eltelt kilenc évtized nehézségei nyomtalanul elrepültek felettem. Nem! De az Úr erőt adott, hogy fizikailag és lelkileg elviseljem.

Környezetemben többen is csodálkoztak ezen. Egyszer a gyógyszerésznő, látva a receptemen az évszámaimat, kíváncsi szemmel nézett rám. Meg is kérdeztem, szeretné tudni a „receptet”? Ott van a 103. Zsoltárban, aki megígerte, hogy „megújul a te ifjúságod, mint a sasé”.

□ Milyen anyag, vagy összeállítás készült a nyáron?

– Az elmúlt év őszen gyülekeztünk ének-zenekara fennállásának 120. évét ünnepelte. Ennek emlékére készítettem a fényképekkel és díszítő formákkal ellátott tablót. Hadd hirdesse a jövő nemzedéknek: az istentiszteleteken folyamatosan hangzik az ima, a dicsőítés, a Krisztusról való bizonyágtétel, Megváltó Krisztusunk szeretetének hívó szava, szívhez szóló dallamok által. Ezúttal is megtapasztaltam, hogy nemcsak a járásom lett lassúbb, de a munkaképességem is.

□ Adódnak még alkalmak az igével való szolgálatra?

– A gyülekezet szolgálattevőinek beosztásán együtt vagyok az imaóra és a bibliaóra vezetőikkel; bizonyos körülmények lehetőséget adnak az igehirdetésre. A bibliatanulmányokhoz fel kell készülnöm szemléltető képekkel. Ehhez az Úr Lelke ad időt, erőt és lelki meglátást. Szeretném megjegyezni, hogy a fekete táblától a mai vetítési lehetőségig, a hosszú évtizedek során a rajzos igehirdetések módja lépést tartott a technika fejlődésével. Hálás vagyok, hogy rajzaimhoz fiatal munkatársaim írták a szöveget, ami megjelent az *Ő előbb* című könyvemben. Kilátás van a rajzos

igehirdetések nyomtatásban való megjelenésére, anyag bőven áll rendelkezésre... Nem felejttem el Wurmbrandnak, az Úr munkájáért sokat szenvedő szolgájának szavait. Amikor meglátta a nagyon egyszerű rajzokat, amelyek az evangélium üzenetéhez kapcsolódtak, feltett egy kérdést: „Már volt-e aki megtért ezáltal? Ha nem, akkor hiábavaló munka.” Mit felelhetek e komoly kérdésre? Ha csak egyetlen egy lélek átadta életét Jézus Krisztusnak, a látottak és hallottak alapján, már megérte. A halhatatlan lelkünk az Úr szemében drágább a föld összes kincseinél.

□ Bemerítő medencét mikor festett utoljára? Került-e segítsége, avagy tanítvány?

– Utoljára tavaly szeptemberben, az asszonyvásári gyülekezet új imaházának a falára, a bemerítő medence fölé festettem... Került-e segítség? Itt említeném meg azokat a fiatalokat, akik az én segítségemet kérték, mivelhogy a képzőművészeti iskola felvételijére készültek. Szívesen vállaltam, és amennyi időt tudtak ők erre szánni, igyekeztem a legfontosabb utasításokat megadni – szóban, rajzban. Volt aki közülük a főiskolába is bejutott.

És néhány szó a segítségről: bátran mondhatom, hogy volt. Az első bemerítő medencét 1947-ben Bukarestben, két magyar főiskolai társammal festettem, ez közös munka volt. Már segítségnek számított az, amikor a festés megkezdésétől kezdve a befejezésig egy testvér végig ott állt a létra mellett. Ha leejtettem az ecsetet, volt aki feladja; ha szükségem volt valamire, megmutattam és a kezemhez

Az első kérdésre az a válaszom, hogy mennyei Atyám megtartó gondviselése, megmérhetetlen kegyelmét igazolja. Amikor körültekintek, tudomásul kell vennem; nálamnál fiatalabb buzgóbb testvérek, ezt a kort nem érték meg, – vagy előrehaladott korukban, fizikailag szenvednek, erőtelenek.

Megilletődve szemléltük a négy, kézzel teleírt lapot, a jellegzetes betűivel formázott oldalnyi szöveg képe különös rendet és gondosságot áraszt; az interjúkérdésekre a válaszokat Megyesi tv. szeptember 15-én, személyesen hozta el a szerkesztőségbe (részlet az első oldalról).

⇒ juttatta, a gyakori le- és felszállástól megkímélt. Nyugodt lelkülettel mondhatom, sohasem voltam segítség nélkül, mert aki megígérte: „*megsegítelek*” (Ézs 41:10), mellettem volt az ige-hirdetésnél, a fizikai munkában, különösen amikor ecset volt a kezemben. Hálás vagyok, ha a segítő munkatársnak tekinthetem, és örömmel vettem, ha valamire figyelmeztetett, vagy ha elmondta a véleményét; Istenbe vetett hittel dolgozni áldás mind a kettőre. Utóbb örömmel olvashattam a bizonyágtételt: „*hogyan szakmai téren is tett szert tanítani*”. Ezt sem merem magamnak tulajdonítani, az Úr Lelke csodálatosan munkálkodik.

□ Tíz évvel ezelőtt jelent meg az *Önéletrajzom az Ige tükrében* c. könyve. Azóta milyen jelentősebb történésekkel, változásokkal kellett szembenéznie?

– A könyv megjelenése után két komoly esemény érintette családi életünket. 2007 májusában az Úr magához hívta a drága, alázatos, áldozatkész segítőtársamat, feleségemet. 2013-ban, születésnapján, betöltve a hatvan évet, özvegyen maradt a nagyobbik fiam is. Ez a változás mind a kettőnk részére komoly megpróbáltatás. Aki a családi életünk boldogságát megadta, a szomorú elválás után, a vigasztaló Szentlélek által hitünket az ige üzeneteivel megerősítette. Örömet jelent, hogy amikor sor kerül földi sátorházunkból kiköltözni, ismét együtt leszünk örökkön örökké.

□ Ugyanott, a Nufărul-negyedbeli tömbházban tetszik lakni. Hogyan telik egy napja? Sikerül-e betartani a hajdani rendszerességet?

– Testileg, ebben a korban elég változó (hogyan munkámat éberem végezzem, rendszeresen folytatam a hideg vízzel való zuhanyzást). Lelkileg tekintve nem vagyok egyedül. Áldását megváltó Uram tudtul adja az ige üzenetei által, és érezhetővé teszi az imában töltött idő alatt. Apró, jelentéktelen dolgokban is szüntelenül, hangosan kitárom könyörgésemet, hálámat. Megesik, hogy teljesen váratlanul, a szolgálathoz szükséges igéikkel megajándékozik.

□ Milyen gondolatok foglalkoztatják október 28-a közeledtével?

– Október 28-án arra gondolok, amit elmondott édesapám, valahányszor ezen a napon együtt voltunk. A

születési fájdalmak édesanyámnál már 26-án beálltak. A harmadik napon a két orvos és a bába elhatározták, még egy utolsó próbát tesznek. Ha az a bábú, elalélt csöppség jószándékkal nem akar e világba kilépni, van fogó. Amit aztán rátettek érzéketlen fejemre és hárman kihúztak, majd dobáltak, paskoltak, míg sírásommal életjelt adtam. Az életnek és halának Ura így döntött és döntésében már akkor ott volt a kilencven év... A napokban olvastam egy érdekes tanácsot: „Fújd ki a születésnap gyertyát!”. Persze nem jelenti ez számomra azt, hogy ne gondoljak az ünneplésre. Hanem azt is, hogy nézzek körül, és a megkezdett, befejezetlen munkámat végezzem, hogy váratlanul ne érjen a számonkérés napján.

□ Októberi lapszámunkban most is hangsúlyos téma a „hála-hálaadás” – melyik a kedvenc hálaadónapi ige-verse? Megosztaná velünk az ezzel kapcsolatos gondolatait?

– Őszi napon születtem. Festői szemmel minden évben csodáltam a gyönyörű színbe öltözött természetet. Nemcsak csodáltam, de néhány ilyen témájú képem is igazolja ezt... Isten igéjének fényében az őszi a számonkérés hónapja: mint megsárgult, élettelen levelek, mi is porba hullunk. Mint élő fák csak levelet, vagy gyümölcsöt is teremtünk? Mint Isten eszközei, mit hagyunk magunk után? ...A kedvenc hálaadónapi ige-versem a 92. zsoltár 15-ös és 16-os verse, úgy mint bizonyágtétel: „*Még vén korban is teremnek, dúsak lesznek, és zöldellni fognak. Hirdetik, hogy igazságos az Úr*”. Hálás a szívem, hogy előrehaladt korban is, még Isten végtelen kegyelme és szeretete által hirdethetem a megfeszített Krisztust!

□ Mit tervez, óhajt, betöltve a kilencvenedik életét?

– A tervet Istenre bízom. Óhajom, ha az Úr valamit még tervez részemre, adjon hozzá erőt, képességet, hogy az ő dicsőségére, lelkek megmentésére tudjam végezni.

Záró megjegyzés: Válaszainak lelegejére Megyesi tv. a következőket írta: Megtiszteltetésnek veszem az érdeklődést és örülök, hogy a Szeretet nemcsak egyházunknak egy kinyomtatott lapja, hanem a szerkesztőségünk munkája által Isten szeretete árad felénk. *(Kérdezett: Szilágyi László)*

BIZONYÁGTÉTEL

A Baptista Nők Világimanapja témához

(Folytatás a 9. oldalról)

Coadă testvér egy közösségi központot is létrehozott, amely iskola utáni és nyári programokat nyújt több mint 500 gyermek számára. A lányok ösztöndíjat kapnak, hogy tanulhassanak szakiskolákban vagy egyetemeken. Kisvállalkozásokat is alapított, ahol a környékbeli lányok és nők dolgozhatnak.

Továbbá beindított egy idősgondozási programot is párhuzamosan a gyermekközponttal, ahol az idősek közösen ékezhettek a gyermekekkel, és együtt lehetnek velük mint „fogadott nagyszülők”.

Coadă testvér a saját biztonságát is veszélyezteti ezek által a szolgálatok által, mivel némely emberkereskedők egyenesen az árvaházakból szerzik az áldozataikat, és halállal fenyegették meg őt.

„Ilie Coadă testvér bölcsességgel, bátorsággal és nyitottsággal áll szembe a helyi maffiával. Tudja, hogy Isten mire hívta el őt, és hajlandó mindent feláldozni, hogy kövesse annak a hangját, aki szereti és megváltotta” – hangzik az Európai Baptista Föderáció méltatásában. Rengeteg gyermeket megmentett a legrosszabb rabszolgaságtól a szexiparban – élete sokunk számára példaértékű lehet.

Az emberkereskedelem ellen vívott küzdelme mellett Coadă testvér lelkipásztori szolgálatot végez a helyi gyülekezetben, és új gyülekezeteket is alapít Moldova köztársaságban.

2014-ben kitüntették a Baptista Világszövetség „Denton és Janice Lotz” emberjogi díjával.

Hirdetés

Bibliák, keresztyén könyvek, CD-k, apróságok és 2016-os naptárak rendelhetők az alábbi címen:
Kovács Zsolt,
tel.: 0724 490 324 (vodafone),
0743 832 173 (Orange)
e-mail: zsolti.kovacs@gmail.com
Kérésre árlistát is küldök.
Szeretettel, Kovács Zsolt

Év elején, amikor elkezdtek szervezni a tábort, nagy izgalommal fogtunk a munkához: Vajon lesz elég jelentkező? Ki vállalja el az előadásokat? Honnan jönnek majd a fiatalok? Sikerül majd lekötni a figyelmüket? Számtalan kérdés és kihívás állt előttünk. De, ahogy haladtunk a szervezéssel, úgy kaptunk válaszokat a kérdéseinkre is. Hiszen jelentkező az akadt bőven, még sok is. Az egész országból érkeztek fiatalok, sőt a határon túlról is.

Az országos ifítábort a nyár utolsó hetén, augusztus 24-30 között tartottuk. Számokban így jellemezhető: majdnem 250 táborozó, legalább 60 településről – a Partiumtól a Székelyföldre és Máramarostól a Bánságig –, és több mint 70 gyülekezetből. A résztvevők számbeli nagysága mellett a fiatalok sokszínűsége miatt is különleges volt az idei tábor: tinik és felnőtt fiatalok, licisek és egyetemisták, sulisok és munkások, egészségesek és fogyatékkal élők.

Egész héten arról szólt az eszmecsere, hogy milyen egy Élettel azaz Krisztussal teli élet. Ebben Balla Frigyes segített nekünk. Hiszen beszéltünk arról, hogy: ki az élet forrása; mi az élet értéke; milyen az, ha teli az életünk, de mégis üres; hogyan lehet bővítködni az életben és miképp teljesedik ki az életünk. Az esti alkalmakon Mezei Ödön, Szabó Szilárd, Szűcs Sándor lelkipásztorok szolgáltak, inkább az evangélizáció jegyében folytak, és hálások lehetünk, mert voltak megtérések, megújulások.

A szabadidőben a következő programokból választhattak a fiatalok: kézimunka, sportbajnokságok, ügyes-

ségi vetélkedő, bibliai vetélkedő, paintball, buborék foci. A hét elején egy szeminárium idejére különváltunk lányok és fiúk, s arról beszélgettünk milyen jó, hogy lánynak illetve fiúnak lettünk teremtve. A hét folyamán volt szó az emigrálásról is, a Joó család osztotta meg velünk tapasztalatait.

Szerdán kiránduló napot tartottunk, s lehetett választani az úticélok közül bátran. Majd a csütörtök – egy kicsit visszarepülve az időben – retro nap volt. A régi történetek, dolgok mellett, melyeket Erdő Endre bácsi elevenített fel, hálát adtunk a tábor működéséért és azokért az áldásokért, amiket annyi éven át tapasztaltunk, tapasztalunk. A szombati nap pedig a misszióról szólt, ekkor Tóth Attila lp. érkezett a segítségünkre.

Következzék néhány visszhang az idei táborról a résztvevők tollával:

– Számomra minden újdonság volt. Első naptól elkezdtem felfedezni, először a helyet, ami fantasztikus, aztán az embereket, akik barátságosabbak voltak, mint amire számítottam. Ami a napi programokat illeti, tetszett, hogy igyekeztek a szervezők opcionális programokat szervezni, rengeteg

választási lehetőséggel. Jól éreztem magam, rohamosan pörgött az idő, gyorsan teltek az istentiszteletek. Valahogy mindig felkeltették a figyelmünket. A legjobb lelkület talán az volt, amikor néhányan visszamaradtunk, és egymásért imádkoztunk. Szóval én örültem, hogy elmentem, jó érzés volt, ahogy maguk közé fogadtak a fiatalok (*Mátyás László, Bethlen*)

– Utolsó percben, azaz egy nappal a tábor előtt döntöttem el nagy nehezen, hogy elmegyek. Nem bántam meg. Szerintem az egyik legjobb táborozás volt, főképpen nem a sok sportolás, a finom kaja miatt, hanem a lelki táplálék miatt. Az előadások voltak a legjobbak, sok új, építő dolgot hallottam és tanultam. Öröm és hála töltött el, látva azt is, hogy voltak megtérések. Istené a dicsőség és hála, hogy részt vehettem ezen a táborozáson. (*Bátori Levente, Torda*)

– Számomra az idei ifítábor feledhetetlen élmény volt, sok áldásban részesülhettem. Leginkább az előadások tetszettek: az, hogy több szempontból is megközelíthettük a témát. Ez építő jellegű volt, valamint az, hogy ezeket részletesebben is megbeszélhettük a csoportbeszélgetéseken. Az áhítatok, szolgálatok is szintén hozzájárultak a lelki fejlődéshez. Öröm volt látni, ahogy a fiatalok teljes szívből énekelnek, az Urat dicsőítik, érezve az ő jelenlétét. A sportbajnokságok, kirándulások és a retronap szórakoztató volt és vidámságot

szerzett. Továbbá a szemináriumok, programok szintén megragadtak. Hálás vagyok az áldásos együttlétért. *(Püsök Dorottya, Egrespatak)*

– Ha egyszerűen kellene összefoglalnom az idej hargitai táborát, akkor az a szó az „áldás” lenne. Akármennyire is elcsépeltnék tűnhet, én mégis ennél maradnék, mert óriási áldás volt az az ott töltött hét. Áldás a közösségben, a dicsőítésben, a pihenésben, és legfőképpen az üzenetben. Tartalmas, gyakorlatias és aktuális üzenete számomra ez: életem forrása, célja és értelme egyedül a Megváltó. Így lehet az életem étellel és áldással teli. *(Péter Abigail, Magyarlóna)*

– Számomra az idej tábor fejlődését jelentett. Megtanultam rendszerezni a gondolataimat és sok kérdésemre választ kaptam. A tábor ideje alatt sikerült tudatosítanom a hibáimat, gyengeségeimet, amiken még fejlesztenem kell, de hála az Úrnak most már tudom, hogyan fogjak neki. Szükségem volt erre az egy heti kikapcsolódásra, messze a város zajától, úgy érzem sikerült feltöltődnöm lelkileg és felkészülnöm érzem magam a következő időkre. Sok pozitív élményben volt részem és nagyon remélem, jövőre is el tudok menni. Csak ajánlani tudom! *(Lőrinczi Evelin, Nagybánya)*

– Az idej hargitai tábor maradandó emlékekkel gazdagította a nyaramat. Már érkezéskor rácsodálkoztam és gyönyörködtem Isten teremtő munkájában – a szép természetben. Kegyelem volt számomra, hogy megújulhattam. Isten szólt hozzám „A vihar lecsendesítése” történetén keresztül: ha Jézus az életünk hajójában van, az

még nem azt jelenti, hogy nem lesznek viharok, hanem azt, hogy egyedül ő képes lecsendesíteni azt és békességet adni. Vannak helyzetek, amikor nem „úszhatjuk meg szárazon”, azaz hogy szükségesek a viharok, így gyakorlati módon tapasztalhatjuk meg Isten mentő szeretetét és gondviselését. Jó volt látni, ahogy megújulnak és megtérnek fiatalok, élmény volt velük együtt imádkozni, kérni Isten gondviselését és védelmét a további életszakaszra is. *(Szabó Adina, Nagyvárád)*

– Az idej hargitai táborozás számomra nagyon építő volt. Első sorban azért, mert amikor megtudtam a táborozás heti témáját, már attól kezdve izgalommal vártam. Másodsorban azért, mert Frigyes bácsi előadásában sok mindenben megtaláltam magam és ráeszméltem: az értékeimmel úgy kell sáfárkodnom, hogy azok ne az ürességet halmozzák bennem, hanem egy igazi „Élettel teli életet” nyújtsanak számomra. *(Szabó Gedeon, Berettyószéplak)*

– Kiváltság volt számomra, hogy elmehettem idén a Hargitára. Bevalom, voltak félelmeim a tábor előtt: hogyan is lesz, hogy fogom ott érezni magam. Meglepetés volt számomra, hogy befogadtatok, és annak ellenére, hogy én tolókosiban vagyok, ugyanúgy viszonyultok hozzám, mintha nem volnék mozgássérült, köszönöm ezt nektek. Örültem a csoportbeszéléseknek és hogy voltak megtérések, megújulások. Megfigyeltem, jó néhány fiatal összetört az ige alatt,

megkönnyebbültek és szabadon beszélgettek egymással. Számomra fontos, és örömet érzek a szívemben amikor egy fiatal átadja életét az Úrnak. Mi vagyunk az új generáció, az életünkben tükröződnie kell Krisztus szeretetének... A szervezés tökéletes volt, az ételek fenségesek, a szakácsnőket és a felszolgálókat is Isten áldja meg. A tábor magában úgy, ahogyan tervezték csodálatos. Mindent egybevéve azt mondhatom, Isten mindenkit áldjon meg és tartson meg! Tízest adok mindenkinek! *(Bertalan Dávid, Nagyvárád)*

Ez a pár sor csak töredéke annak, amit mi, ott a hegyen átélünk. Hálások vagyunk Isten jelenléteért, a megtérőkért, megújulókért!

DOBAI GYÖNGYI
az EMaBISz vezetőségi tagja

A fotókat Berezcki István és Kelemen Zoltán készítette.

Július 17-én, 63 éves korában érte a hazahívó szó **özv. Hétzke Piroska** testvérnőnk (szül. *Nagy Piroska, Érmihályfalva*) – hosszú szenvedés után, szerettei körében – özvegységének 32. évében. Temetése Szatmárnémetiben lett megtartva július 19-én, ahol 44 éven keresztül volt a gyülekezet hűséges tagja, és hosszú évtizedeken át, amíg egészsége azt lehetővé tette szolgált az énekkarban.

A vigasztalás ígét román és magyar nyelven Szűcs Sándor lp. hirdette (Róm 8:28-39 a kápolnánál, 1Kor 6:14 a sírnál), szolgált a gyülekezet énekkara és zenekara, költeménnyel Szőke András tv. Kiemelkedő momentum volt, amikor az énekkar elénekelt az „*Ó, ha szárnyam volna*” kezdetű, testvérnőnk egyik legkedvesebb énekét. Őszinte, mosolygós arcát szívünkben őrizzük, szerető gyermekei: Pirike és Gábor, valamint azok családjai, a rokonság és mindazok, akik ismerték és szerették. Emléke legyen áldott! (**H.G.**)

Szentegyházán életének 84. évében, hosszú betegség után, az Úr hazaszólította **Hatos József** testvért. Testvérünk hosszú évekig volt a Szentegyházi gyülekezet tagja és szolgálattevője. A Jóisten megáldotta zenei tehetséggel, mellyel élete végéig szolgálta és dicsérte Megváltóját. Temetésére május 27-én került sor Szentegyházán, ahol a gyülekezet korábbi lelkipásztora Budai Lajos tv. hirdette Isten vigasztaló ígétét, kihangsúlyozva, hogy még életünk során el kell fogadjuk Krisztust megváltónknak. A sírkertben Szabó Szilárd helybeli lelkipásztor a Jób 19,25 alapján hirdette az ígét, megvallva a feltámadásba vetett hitünket. Hálával gondolunk vissza testvérünk fáradhatatlan életére, a szolgálatban való lelkesedésére és kitartására! (**Sz.Sz.**)

Eszes Lajos testvérünk elköltözött az örök hazába. Temetése Bagoson történt augusztus 23-án. A temetésen Isten ígétének hirdetése volt a középpontban. A kápolnánál Szekrényes Pál lp. a Zsid 9:27-28 alapján szolgált, a símal pedig Eszes Zoltán lp. hitet, élő reménységet, hűséget erősítő igei üzenettel bátorította a gyászoló családot és a végtisztességet tevő gyülekezetet. A gyülekezet ének- és zenekara is áldott szolgálatot végzett hozzájuk csatlakozó környékbeli és magyarországi énekes és zenész segítségével. Eszes Lajos testvér 1930-ban született, 1946-ban augusztus 18-án Nagyfaluban, a Berettyó vizében 82 hittársával együtt bemenítették Kulcsár István testvér által. Testvérünk csendes, kedves, hűséges, szolgálatrakész tagja volt a gyülekezetnek. Eszes (Felföldi) Eszterrel való házasságát, ami 55 éven át tartott, Isten megáldotta öt gyermekkel: Etelka, Mária, Lajos, Eszter és Emma. Testvérünk áldott emlékét szívünkben őrzik az utódai, hozzátartozói és a gyülekezet tagjai. Istenünk vigasztalását és hitben való megerősödést kívánunk mindenki számára. (**Sz.P.**)

Bomhér Katalin testvérnő 78 évet kapott Istentől ajándékba. Gyergyóban született, majd Székelyudvarhelyre került, ahol élete nagy részét eltöltötte. Özvegységében ismerte meg az Urat és csatlakozott a székelyudvarhelyi baptista gyüleke-

zethez. Bibliás asszony volt, aki sok gyakorlati szolgálattal is gazdagította környezetét. A gyülekezet nagyon szerette és sokat látogatta testvérnőnk, amit ő is szeretettel viszonzott. Temetésén ígérel szolgált Budai Lajos lelkipásztor az ApCs 9:36-43-ból, majd a temetőkertben id. Máté Zoltán gyülekezeti vén a Jn 11:25-26 versei alapján, a székelyföldi fűvőskar pedig zenével dicsérte Istent. (**B.L.**)

Fájdalommal, ám Isten akaratában megnyugodva értesítjük mindazokat, akik ismerték **Kulcsár Mancit** (szül. Tőtös Margit), hogy életének 53. évében, július 2-án, háromévi betegség után az Úrhoz költözött. Halála napján ezzel az ígérel bátorította őt és a családját az Úr: „*Nem a nap lesz néked többé nappali világosságod, és fényességül nem a hold világol néked, hanem az Úr lesz néked örök világosságod, és Istened lesz ékes-séged, Napod nem megy többé alá, és holdad sem fogy el, mert az Úr lesz néked örök világosságod, és gyászod napjainak vége szakad*” (Ézs 60:19-20). Temetésére július 4-én került sor, melyen vigasztaló ígérel szolgált Elekes József, a Nagyvárad-Betlehem gyülekezet lelkipásztora, valamint Nagy Ferencz, Bodor Sándor és Mike József lelkipásztorok. Várjuk a boldog és dicső viszontlátást! (**A család**)

Tőtös Márton június 22-én, életének 74-ik évében, a dicső örökkévalóságba költözött; temetésére június 24-én került sor Szilágyperecsenben. Isten vigasztaló ígétét hirdették Bodor Sándor lelkipásztor, Márton tv. ifjúkori lelki barátja, Borzási István, a helybeli gyülekezet lelkipásztora és Borzási Gyula ny. lp., aki a brassói gyülekezetet képviselte.

Hálát adunk drága Megváltónknak azért a munkáért, amit elvégzett Márton testvér életében. Gyökeres megtérésben volt része a 60-as évek ébredése alatt, aminek tüze és lelkiülete mindvégig jellemző volt rá. Élethossziglan szívén hordozta a missziót és a misszionáriusokat, szerette családját – feleségét hosszú éveken át önzetlenül gondozta –, látogatta a betegeket, imádkozott sokakért és sürgetve hívta az embereket a megtérésre. A mindig tetterkész testvér életének utolsó évét betegágyban töltötte, teljes gondozásra és ellátásra szorulva. Fájó szívvel, de Krisztustól nyert békességgel és vigasztalással búcsúzunk, emlékét szívünkben hordozzuk! „*Aki győz, azt öltöztetik fehér ruhába, annak a nevét nem törölöm ki az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevére az én Atyám előtt és angyalai előtt*” (Jel 3:5). (**Deák Zsolt**)

Almásfegyverneken július 29-én kísértük utolsó útjára **Dubován Juliánna** testvérnőnk, élt 92 évet, özvegyen 14 évet. Fiatalon fogadta el az Úr Jézus Krisztust. A temetésén sokan voltak jelen, közöttük öt lelkipásztor: Bodor Sándor, Simon József, Kiss Zoltán, Szekrényes Pál, és Trubás József. Szolgált a szalárdi fűvősenekar és összevont énekkar. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat és a kis baptista közösséget. (**Elek András**)

Április 16-án volt **Halász Sára** néni temetése Körös-jánosfalván. Ez év tavaszán, a keleti egyház húsvétja másodnapjának éjjelén erőszak áldozata lett, betolakodó gonosz kezek saját otthonában oltották ki földi életét. ☞

Békesség a testvéreknek és Szeretet ezután is

Elköszönök az olvasóktól, a következő számtól kezdve Gönczi Géza szerkeszti és formálja a lapot. Kollegám a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagja, '96. májusától, több mint hét éven át, tördelőként már dolgozott a Szeretetenél. Kérném önkéntes tudósítóinkat, segítsék a munkáját, az olvasók pedig fogadják szívesen az újuló kiadványt.

Írni mindig nehéz; most és itt, e kevéssé helyen, magamról vallani, még inkább az. Életutam fordulóhoz ér. Azokkal, akikkel pont a múlt század derekán születünk, ez évben érjük el az immár megemelt nyugdíjkorhatárt.

Sok mindenkinek tartozok köszönettel. Antal Ferenc atyámfia hívott a Szeretethez. Február elsején lenne huszonöt éve, hogy munkába álltam. Ők Megyesi bácsival ketten szorgoskodtak akkor a szerkesztőségben. Tőlük tanultam a grafika és a nyomdászat alapfogásait. Ügybuzgalmuk, a közösség iránti odaadásuk, hűségük feledhetetlen.

Munkaadóimnak is köszönöm, hogy méltattak és megtartottak a szolgálatban – tisztelettel említve azokat is, akik már az örökkévalóságba távoztak: néhai Veress Ernő, néhai Mike Béla, Simon József, Borzási István, Gergely István és Pardi Félix szövetségi elnökök jó emlékét igyekszem megőrizni.

Bartha István, Kiss László, Molnár Jakab és Vékás Zoltán több-kevesebb ideig voltak kollegák, már hazaköltöztek, lelkesedtek az iratmisszióért, jó példájuk nekem mindmáig világít.

Örömmel emlétem a Mustármagos tizenkét évét, sokat tanultam az országos ifjúsági vezetőktől, az elnökök: Boros József, Péter István, Budai Lajos, Szűcs Sándor, de az országos titkárok: Nagy Kasza Zoltán, Chiciudean János, Zeffér Csaba, meg a helyi ifivezetők is, mintha csak a barátaim lettek volna.

Nyolc éven át volt főszerkesztőm Dr. Vass Gergely lp., kommunikációs alelnök, az utóbbi négy évben Veress Efraim lp., szintén a tájékoztatásért felelős szövetségi alelnök. Sokféle elfoglaltságuk mellett igyekeztek segíteni a lap idejében való megjelenését, és szabadságot adtak a kreativitásra.

Köszönettel tartozom a szövetségi iroda munkatársainak is. Idejövetelemkor Kulcsár Imre atyámfia vezette a napi titkári ügyeket, őt követte Seres Gyula, Szász Imre, majd hosszú időn át Kovács Gyula gazdasági igazgató Bányai Jánosné Emma könyvelővel. A küzdelmes évek, a közös áhítatok, néha a jó beszélgetések – mindahány formált, megtartott.

Örülök a jelenlegi atyámfiainak is, sajátos értéket képvisel mindegyikük: Szász Imre irodavezető, Bernáth Bálint könyvelő, a tisztaságra ügyelő Végh Sándorné Erika; a szerkesztőségénél János Csaba sajtófelelős (aki szelíden kért, maradjak még egy darabig) és a lapok postázásáról gondoskodó Papp Dezsóné Margitka testvérnő.

Amikor családunkat veszem sorra, szeretnék kedves szavakat keresni feleségemnek, Borikának a nyugodt otthonért, a kitartásért a szűkös években,

az önkéntes korrektori munkáért, és hogy gyermekeink, Borbála, Erika és László elfogadták családtagnak a Mustármagot, majd a Szeretetet is.

Behozhatom a sorba a biharszentjánosi gyülekezetet is? Dániel Zalán korábbi és Papp Dezső jelenlegi lelkipásztorunkkal az élen a közösség lelki gyarapodásom egyik fontos terepe, igen nagy kincs – köszönöm.

Tudásuk legjavát adták – eme hírlapírói szófordulat megilleti a nyomdászokat. Az *Imprimeria de Vest* vállalat, a Borbandi Ladislau igazgató és Mureșan Marcela termelési főnök vezette munkaközösség kitüntetett figyelmet tanúsított irántunk. A kulcsfázisok szakemberei, például: András, Géza, Karcsi és Gabi, Carmen, Florica, Cecilia, Gabriella és Ibike már-már úgy kezeltek, mint akik a lap barátai.

„Szeretett testvér és hű szolga az Urban”, mondja Pál Tükhikosz írnokról. A nagy apostol hírvivője magas mércét állít a keresztyén újságíróknak. Tudom, voltak alkalmak, amikor nem sikerült ehhez felérnem. Sajnáltam és bántódtam miattuk. Csodák a továbblendítő erők: az atyafiak hozzám való jóindulata, a lapkészítés napi izgalmai, de főképpen a fentről jövő kegyelem.

A zárandók az utélagazásnál úgy érzi, tartozik a hosszú évek szellemi batyujával – a nyomtatott szavak csekélyke erejéig – a továbbmenőket ezentúl is bátorítani. Addig is küldeném, az előbbi idézet folytatásaként, az Efézus 6-ot záró igevers jókívánságát:

„Békesség a testvéreknek és szeretet”.

SZILÁGYI LÁSZLÓ

⇒ A gyászszertartáson Mike József körzeti lelkipásztor a Róm 8:35-39 vallomásával vigasztalta a megrendült sokaságot: *Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?* – még az erőszakos halál sem! A családi háznál Fülöp Szilárd magyar, Trubács József román nyelven hirdette az igét a Préd 3:14-17, és a Jn 18:12-19:18 alapján. A temetőkertben Borzási Pál magyarlónai lelkipásztor az 1Kor 15:51-58 szerint a mi Urunk halál feletti győzelmét hangsúlyozta, majd utalt a Zsolt 116:15-re: „Ha kedves az Úr előtt ő kegyeltjeinek halála, mennyivel inkább az ő kegyeseinek feltámadása”. Testvérnőnk Köröstárkányon született 1940-ben. Pici korában elvesztette édesanyját (később sokaknak pót-anyja lett).

Ifjú korában hallotta meg az Úr hívó szavát, 14 évesen merített be. '57-ben házasságkötés révén került Jánosfalvára és beépült a helyi gyülekezetbe. Isten három fiúgyermekkel ajándékozta meg, akiket nagy szeretettel és istenfélelemben nevelt. Hűséges és tevékeny tagja volt a közösségnek. Imaélete, szolgálatkészsége, vendégszeretete példaértékű előtűnk. Támogatta az ÚR munkáját és az ő szolgálát, örömmel vállalta fel a szükségben lévők gondját és krisztusi szeretettel karolta fel, igazította útba a keresőket... Isten vigasztalja sebzett szíveinket, míg újra találkozhatunk Sára nénénkkel ott, ahol nincs többé gonoszság, erőszak, könny és gyötrellem, hanem örök boldogság Isten közelségében! (M.J.)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix. Felelős szerkesztő: János Csaba. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Október 4. az idősök világnapja

Találkozás szülőfalumban özvegyasszonyokkal

Mocsolyán, július 1-én és 2-án került megrendezésre egy rendhagyó konferencia, Naomi néven.

Közel 70 év után is hálás vagyok Istennek, hogy itt születtem, Ady Endre szavaival a „*hepehupás vén Szilágyban*”, Mocsolyán. A név jelentése: kenderáztató; kiskoromban láttam is ilyen tavakat a réten. Szeretem ezt a falut, bár nem sokat éltem benne. Itt kezdtem az iskolát, majd két gyerek anyjaként itt taníthattam két éven keresztül, a férjem akkor Bukarestben tanult a teológiai szemináriumában.

Édesapám, Ady Imre, gyakran mesélt e békés kicsi falu történetéről. Az Ady-rokonok – az ősök –, sőt a költő Ady Endre nagytatája is a közeli Diósdából származott. (A feljegyzések szerint Mocsolya és Diósd birtokain már 1345-ben az Ady János fiai és Mocsolyai Imre osztoztak.)

Azt is örömmel mondta: itt emberemlékezet óta soha nem volt olyan eset, hogy egyik ember megölje a másikat. Viszont olyan előfordult, hogy a saját életüket oltották ki, főleg özvegyasszonyok. Ez engem már akkor elszomorított.

Özvegyen sem magányosan

Másfél éve én is özvegyasszony vagyok. A gyász fájdalmait elfeledtette velem Isten. Van hitem, így nem érzem magamat magányosnak, habár egyedül maradtam a Hargita oldalán fekvő házunkban. Erdélyben él mind a négy gyermekünk, s a 12 unoka, de távol tőlem. Volt még egy fiunk, Barnabás, aki 21 évesen az Úrhoz költözött. Emlékét őrzi egy misszió és a Barnabás-üdülő a mozgássérülteknek.

Az ő és a férjem sírja itt van a házunk közelében. Velük már nem kommunikálhatok. Megmaradt viszont az, akivel mindig beszélgethetek, akivel kezdek a napot: az Úrral, az élő Istennel, aki Fián keresztül egészen

közel jött hozzám. Még ifjúkoromban Ő változtatta meg az életemet, s azóta neki szolgállok. Kimondhatatlan öröm ez és boldogság.

Törődni kellene nekünk is velük!

Vajon boldog-e minden özvegyasszony? Miért dobják el sokan az életüket? Akik teljesen magukra maradtak, talán hitük se nincsen és nap mint nap a kilátástalansággal néznek szembe. Törődni kellene nekünk is velük! Tavaly indított Isten arra, hogy imádkozzak egy kerek éven át naponta a szülőfalumért, főleg az ott élő ötvenhárom özvegyasszonyért. Az interneten indítottam már korábban egy keresztyén özvegyasszonyoknak szánt oldalt, de az én mocsolyai ismerőseim valószínű nem jutnak ennek a közélébe. Tehát maradt a velük való találkozás gondolata.

A konferencia szervezése igazi csapatmunka volt. Két család felvállalta, hogy felkeresi otthonaikban ezeket az özvegyasszonyokat, érdeklődve tőlük, tartanak-e igényt egy ilyen rendezvényre? Más segítő kezek kinyomtaták a meghívókat, plakátokat. A faluból gyerekek lelkesen kihordták a „*Szív-küldi-szívesen*” meghívókat. A falu vezetősége rendelkezésünkre bocsátotta a kultúrotthont. Voltak, akik a nehezen mozgó időseket kocsijukkal elhozták, hazavitték. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Szilágysámszon község alpolgármestere is, kedves feleségével.

Mindennek nagyon örültek

Az első nap csak az özvegyasszonyokkal ünnepeltünk. Ők voltak a kitüntetett vendégek. Mindennek nagyon örültek, a kitűzőknek, a megterített asztaloknak, a virágoknak, amit kézbe kaptak, a személyre szóló

ajándéknak, az emeletes tortának, s a többi bibliaverses bátorításnak. Ami pedig mindent felülmúlt, az az Isten igéje, mellyel mindannyian feltöltöztünk. Szolgálattevőkben sem volt hiány, így gondolok Veress Piroskára, Némethi Magdusra is az özvegyek közül.

A második napon családom tagjai közül is megjelentek és segítettek. Evódia lányom az Eszter c. keresztyén női lap szerkesztőjeként a fiatalasszonyok számára szolgált tanácsokkal. Előadásában a bibliai Naomiról beszélt, aki férjét és fiait is eltemette, ám ajándékba kapta Ruth menyét, aki nem hagyta el őt öregkorában sem.

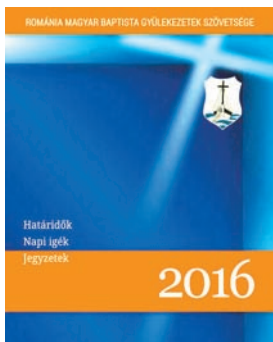
Minden segítségért nagyon hálás vagyok. És minden özvegyasszonyért, aki eljött, meg a felnőttekért, gyermekért, akik elkísérték őket, az önkéntes szervezőkért és a zenész testvéreinkért. Köszönöm családomnak és ismerőseimnek is, meg István bátyámnak, aki 87 évesen is tudott szólni a nyugdíjából a konferencia költségeire.

Megérte-e?

Igen. A 88 éves Rózsa néném, vagy a 90. évébe lépő Anna néném is ezt mondta. A 94 éves Ida néni mind a négy alkalommal kiülte a két és fél órát és gyalog jött el. A két mankóval nehezen járó mamát, amikor megkérdeztem: ugye nehéz volt eljönni ide ma délelőttre? „Én délután is jövök, még ha hason csúszok is!” – válaszolta.

A legnagyobb hála a szívemben Isten felé száll, akinek akarata az, hogy az árvák és özvegyek felé forduljunk. Mi csak eszközök vagyunk az Ő kezében. * Megjelent a Szilágyság c. lap július 24-i számában – rövidített változat.

VERESSNÉ ADY ANNA

HIRDETÉS

Határidőnapló 2016

„*Taníts minket úgy számítani napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk*” (Zsolt 90:12). Ennek az igeversnek az üzenetével szeretnénk a kedves testvéreknek ajánlani a képen látható új nyomdatermékünket, a 2016-os Határidőnaplót. Ebben a rohanó világban egyre gyakrabban szembesülünk azzal, hogy az időnket nagyon bölcsen kell beosztanunk ahhoz, hogy tartalmasan és Isten akarata szerint tudjuk eltölteni. Reméljük, hogy ebben segítő eszközként fog lenni a Szövetségünk által kiadásra kerülő új *Határidőnapló* mind a lelkipásztorok, szolgálattevők és mindazon testvérek és testvérnők számára, akik megvásárolják. Megrendelhető a többi sajtótermékekkel együtt, és az ára 14 RON. Isten áldása és kegyelme legyen továbbra velünk! (János Csaba)